

ved at tage en Del af de Byrder, som mangfoldige Love gennem en Række af Aar have lagt paa Kommunerne, dels for saa vidt som disse to Lovforslag, særlig det sidste, pege i Retning af en Løsning af det Spørgsmaal, som har staaet paa Dagsordenen i en Menneskealder — den kommunale Beskatning. For øvrigt er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at den pekuniære Fordel, som opnaas for Befolkningen, altsaa denne Nedgang i Statskassens Indtægt af 800,000 Kr., er mere tilsyneladende end virkelig. Jeg havde Lejlighed til i mine Udtalelser i Gaar at gøre opmærksom paa, at Formue- og Indkomstskatten sikkert vil give et større Beløb, end man har gjort Regning paa — i saa Henseende er jeg som sagt enig med det ærede Medlem. Men hvad jeg ikke er enig med det ærede Medlem i, er, naar han siger, at det har mindre Betydning, idet man kommer til at tage af den ene Lomme, hvad man har givet i den anden. Det er jo ikke Tilfældet. Der sker en meget væsentlig Forskydning. Landkommunerne — det er nærmest dem, jeg tænker paa — Landbruget, Hartkornet, hvor der, som vi saa ofte have talt om, og som jeg saa ofte har haft Lejlighed til at udvikle i det høje Ting, særlig er Trang til Hjælp, faar en meget væsentlig Lettelse gennem dette Lovforslag uden at komme til at yde noget tilsvarende Beløb. Dækningen deraf udredes jo gennem en Skat paa Formue og Indkomst, hvad der er noget ganske andet. Der sker en Forskydning af Beskatningen, noget, som jeg af Hensyn til Tiden ikke skal komme nærmere ind paa at udvikle.

Jeg har noteret forskellige Bemærkninger over for det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling) med Hensyn til hans Udtalelser i Gaar om Bygningsafgiften, men af Hensyn til Tiden skal jeg aldeles forbigaa dem, ogsaa navnlig fordi den ærede sidste Taler har gjort en Del Bemærkninger i saa Henseende, hvilke jeg i alt væsentligt kan slutte mig til.

Det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Estrup) talte i Gaar, og i Dag udførligere, om Forskydningen af den umiddelbare Valgret til Landstinget, som vilde finde Sted ved Vedtagelsen af disse to Lovforslag, særlig det sidste om Formue- og Indkomstskatten. Jeg havde Lejlighed til i Gaar at gøre nogle Bemærkninger i den Anledning, jeg vil gerne have Lov til at supplere disse Bemærkninger ganske kort, idet jeg ogsaa i saa Henseende kan henvise til, hvad der blev sagt af den

ærede sidste Taler. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem har en særlig Kærlighed til denne privilegerede Valgret. Denne Kærlighed, som man saaledes nærer fra en vis Side, kom særlig til Syne flere Gange i Fjor under Behandlingen af Esbjergs kommunale Forhold. Jeg havde i Fjor Følelsen af, at netop denne Kærlighed til den privilegerede Valgret var en væsentlig Hindring for, at vi kom til Ende med Spørgsmaalet om Esbjerg. Det samme giver sig nu ogsaa til Kende i dette Tilfælde. Jeg skal ikke videre komme ind paa det, men blot sige, at det forekommer mig alligevel, at det ærede Medlem tager noget fejl med Hensyn til de Følger, han ventede sig i saa Henseende. Det forekommer mig nemlig, at dersom nogen skulde have Grund til at beklage sig over den Forskydning, som muligvis kan ske ved Lovforslaget om Formue- og Indkomstskat, er det os og ikke det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Jeg nægter ikke, at dersom vi faa en Formue- og Indkomstskat til Staten gennemført, vil der kunne ske nogen Forskydning — jeg er temmelig vis paa, at det vil ske — men det bliver jo de mindste Hartkornsbesiddere, de sidste af dem, som staa paa Listen over de umiddelbare Vælgere, der saa komme til at vige, og det er navnlig blandt de mindste Hartkornsbesiddere, som have umiddelbar Valgret til Landstinget, at vi have vore nærmeste Meningsfæller, saa det er nærmest os, der ere udsatte for at komme til at lide Tab i saa Henseende. Men det kunde aldrig falde mig ind, og jeg haaber, at det heller aldrig kunde falde mine Meningsfæller ind at gøre nogen Bemærkninger i saa Henseende, eller at vi skulle tænke paa at lægge Vanskeligheder i Vejen for et saa vigtigt Lovforslag som det foreliggende af en Grund som denne.

Det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Estrup) anbefalede i Gaar en grundig Forhandling i et Udvalg, og det har han senere betonet igen i Dag. Jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at man giver Sagen en saa grundig Behandling, som den kan faa i et Udvalg, men jeg vil dog meget indtrængende advare imod, at man sætter store Spørgsmaal i Forbindelse med dette Lovforslag. Det ærede Medlem var enig i Maalet, nemlig at lette Hartkornet. Midlerne talte han ikke videre om i Gaar, men i Dag kom han frem med de Midler, som han altsaa vil have bragt i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Det var Fiksering af Hartkornsskatterne, det var Beskatning af anden fast Ejendom,